

בינ"ו עמ"י עש"ו

סדר כוונת הכנת הדלקת זנוכה

ע"פ השיעורים של

מו"ר ועט"ר הרה"ג הרמ"ע שליט"א

לעילוי נשמת

א"מ יעקב חי בן אסתר מלכה הכ"מ

יחזקאל בן נעמי

יהודית בת בילא

ת.ג.צ.ב.ה.

סדר כוונת ההדלקה

נה"פ (מ' ע"ב), סידור היר"א (ח"ד עמ' 9)

חנ"ה כ"ו

1

יוד הי ואו הי זזנ"ה גי' ס"ג

יהוה כ"ו הוא שם

חנ"ו כ"ה

2

זזנוכ"ה גי' ט"פ, משם טפּטפּוּיה.

שזה השם ר"ל שטיפות י"ה יתעלו למעלה, ולא יסלטו בהם הקלי',
שכבר ידעת שאלו הימים הם לתקן ההוד.

תיקון ההוד – טפח סמוך לפתח

3

והוד הוא ספירה ח', ובעבור זה לכן יש ח' [ימים י"א] בחנוכה.

והיא צורת פתח [ח'].

וכריך להיות סמוך לפתח, טפח.

טפח = צ"ז

צורת הפתח

הוד

3
וד' אות' של שם
אדני
הוא בסוד טפח

1 **ובחלל** שיט
בין הוד ליסוד
יש שם שם

אל אדני

גי' צ"ז ע"ה

2 **ויסוד** של נוקבא

הוא **הפתח**

4 לכן כריך שיהיה בין הפתח, לחנוכה, שיעור טפח סמוך לפתח.

הפתילה

פתילה גי' תקכ"ה.

מפתילה תלצ"ה ד' שלהובים, הרי תקכ"ה.

וה"ח הם כסוד טיפה, שְעוֹזְרִים מחג"ת נ"ה,
המתפסטים מחסד עד הוד.

ה' כלולים מי', וי' מי', הם ת"ק,
וכ"ה שערי בינה [שבהוד (י"א), כדלקמן],
הרי פתילה.

בחינת השמן

ה' אלהי"ם הם ה"ג ממותקים כסוד שמן.

ושמן זה, יורד מחמישים שערי בינה דאימא, ועד הוד התפשט.
ונ' שערי בינה מתחלקים

שימת הפתיל בתוך הנר

ויכוין כסיסים אותה בתוך הנר כסוד נקודת ציון,
[תכוין י"א] שְהוּא כפוף.

ואח"כ עולה השלהבת כסוד בנימין [שְהוּא המעלה מ"ן י"א].

סדר כלי השמן רק ביום א'

משיעורי מו"ר הרמ"ע שליט"א

ע"פ הלשון בחוברת עטרת מרדכי משקל השמן (ט), ע"פ נה"פ (מ' סוף ע"ב), סידור יר"א (ח"ד 79 9)

1 [יש להכין כלי מיוחד, שבו יתן את כל כמות השמן להדלקת מ"ד נרות¹ חנוכה],

ושמן זה לריך קיהיה משקלו² י"א ביצים³

[שהם י"ג דרהמי"ם = 457.6 גר"ם⁴ שמן]

2 **פקוד⁵ זה**

[היינו **ברורי חנוכה⁶** שהם **בהוד**, וכמ"ש בנה"ש (מ' ע"ב)],

היה פקוע בתוך הקליפות

[**שבעשיה⁷**, שהרי **ההוד** לא נתקן, כמבואר בפע"ח (ק"ט ע"א) כמ"ש והודי נהפך עלי למשזזית דניאל (י', יח)],

פמספרם י"א

[כנגד י"א ביצים].

3

אל אדני

בצה עולה ל"ז פקוד

[ונראה שבאל אדני זה נאחזים הקליפות **שבעשיה**, כענין כוונת צו⁸ בשעה"כ (וי"ג ע"ב). וצריך **לשמור** על השמות האלו **שבעשיה** מאחיזה. ולכן התיקון הוא **במיתוק** שנעשה ע"י ח' הוי"ת לקמון⁹. גם אפשר שהתיקון יהיה ע"י הדלקת הנרות שאז הקלי' **ישרפו באש** עטמ"ד (מ').]

1 יש סגולה שע"י מ"ד נרות ינצל מהריגת ד"ם סידור ר' אשר (ת"ב ע"ב), אור צדיקים (סי' ל"ט, ב').

2 דוקא ע"י משקל השמן הרש"ש ז"ל מקשר הפעולה של שימת השמן, ולא על הנפח.

3 מספר י"א רמז לקלי'. עוד רמז, על פי השלט"ג (מובא במג"א ס"ק ג') שצריך **כמות מסוימת** שיעור ג' **וחצי לוג**, כמו **לילה א' בביהמ"ק** (מנחות) (פ"ח ע"א), רש"י תצוה). ופירש הרב נסים עיני, שהיה 3.5 לוג לז' נרות משך י"ב שעות. א"כ **נר אחד = 0.5 לוג**. וידוע **שלוג א' = 6 ביצים**, א"כ **נר אחד = 3 ביצים**. **3 ביצים** שהם **במשך י"ב שעות**, יוצא **ביצה א' = 4 שעות**. ובחנוכה יש שיעור חצי שעה, יוצא **שנר א' 1/8 ביצא לחצי שעה**. **44 נרות** הם **5.5 ביצים** משך **22 שעות**. אבל היום הביצים הם רק **חצי** ממה שהיו בזמן ביהמ"ק (עי' צ"ח מובא במ"ב (תפ"ו), וכף החיים (תנ"ו א, י"ב), יוצא שצריך **י"א ביצים של שמן**.

4 **1 דרהם = 3.2 גר"ם** שמן, שהם **16 שעורות** ולפי ר' נסים עיני הם **חרובין** וכל אחד **0.2 גר"ם**. הרש"ש כתב **1 ביצה = 13 דרהמים = 41.6 גר"ם** שמן. **י"א ביצים = 143 דרהם = 457.6 גר"ם** שמן. ויש **44 נרות** א"כ **כל נר = 10.4 גר"ם**.

5 כל שנה יש **בירורים חדשים** של **הוד דפר' הזמני**. פע"ח (ק"ט ע"א), נה"ש (ט"ל ע"ג), אורה"ל (מ' ע"ב).

6 **הוד** לפי הרב פריא (מקו"י מ"ה ע"ג), זה **הוד דנצח**, **והוד דהוד**. ולפי השמן ששון (קל"ט ב') הוא **הוד דהוד דנצח**, **והוד דהוד דהוד**.

7 **הוד** אינה בקלי' ממש, אלא **בסוף עשיה**. **ושם** יש אחיזה **מהקלי'**.

8 עי' **שעה"כ** (וי"ג ע"ב), **פע"ח** (כ"ח ע"ד), **ע"ח** (ח"ב, קי"ד ע"ד), **נה"ש** (כ"ה ע"ב). ודוקא **בקרבנות** צריך לגרש הקלי' אבל **כאן** הכונה היא **מיתוק**. ועי' **באש"ל** (בהקדמה), **שרבי שאול** מסביר **שהאש גבוה לשרוף** הקלי' נמשך **מה"א"ל אדנו"ת** עצמם, מהארת **ההוא רוחא** (רי"ו העליון).

9 ואז כל ביצה יהיה **שמן הטוב**.

משקל ביצה אחד

13 **ביצה** [אחד] הוא **י"ג דרהמי"ס**,

[שמזה נבין שמשקל השמן הוא **י"א ביצים א י"ג דרה"ס**, הכל **קמ"ג דרה"ס** שמן, שהם **457.6 גרם**]

16 כל א' מהדרהמי"ס הוא **י"ו פעורות**¹⁰,

שהם הכל **ר"ח פעורות** [והם כנגד **הגבורות** שיש למטה **בעשיה**] $208 = 16 \times 13$

מיתוק א' לשעורות שהם גבורות

1 **פ"ח מספר י"א ח' הויות**,

[**ח' הויות** אלו יורדים למטה ולקמון], **להמתיק הר"ח שעורות** שהם **הגב' שבעשיה** $8 \times 26 = 208$

שיש בהם **ל"ב אותיות**

32 **יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה**

32 **מ"א** [שגם היא 32] **פ"ח**

פכרישא דעתיקה [שהוא **מוח"ס דא"א**¹¹]

2 **וקורסה** י"א [שורש האל"ף, היא] **מנ"ה לדדם קדמאה** [שהוא **עתיק**¹²],

[ושם **בנ"ה דעתיק** יש **צ"ג**¹³ של **צבאות**]

צבאות

3 **וכפירדים** [נצח הוד דעתיק¹⁴],

[**האור חוזר דנ"ה** אלו, פוגע **במו"ס** הנקרא כאן **רישא דעתיקה**]

מוצאים זו האל"ף [שמה **במו"ס**, ואז **נ"ה דעתיק** שירדו נעשה **ציור הא' הנ"ל**]

צ"ג

ולוקחים מספרה [של האל"ף מס' **ל"ב**].

32 [וממה שהיה שם קודם בשורשה **במו"ס**, **ציור א**, עכשיו נעשה **מספר ל"ב**, שהם **ל"ב אותיות**.]

208 [וגי' **הל"ב אותיות שיש בח' ההויות** הם **ר"ח**]

10 **הרב נסים עיני** הוכיח שהם גרעיני **חרובים**. **מו"ר הרמ"ע** שליט"א הביא **משער הליקוטים** (עקב נ"ה, ע"ד) שלשון **שעורות** של הרש"ש ז"ל הכונה שהם **גבורות**, אבל באמת הם **חרובים**.

11 לפי **הגוב"י** (אות ב') **בע"ח** (ס' ע"ג), **עתיקה** הוא **א"א**, והיינו **מוח"ס**, שמשם יוצאים התיק"ד ע"י או"ח דנ"ה, בחינת **חמר טב על דורדייא**.

12 בע"ח (ט"ז ע"ג) **עתיק** נקרא **מלכות דא"ק**, וגם ע"ח (ס' ע"ב). **נ"ה דאדם קדמאה** באמת הם **נ"ה דרדל"א דעתיק**, שהם **ווי העמודים**, תיקון **עמר נקי**.

13 ומשמע מנה"ש **שבשורש לפני שירודים**, עדיין אין ענין של **מספר ל"ב**, אלא רק **צורת אל"ף**.

14 **נ"ה** למעלה הם **גבורות** (מבו"ש כ"ה ע"א). אבל **במו"ס דא"א** הם **רחמים** חמר טב על דורדייא, ושם לוקחים האל"ף.

ויורדים [ח' הווי"ת אלון], למטה [לעולם העשיה, ששם אל אדנ"י הנ"ל],

למתק הגבורות, פעולים יצחק

[ונראה שמכח מיתוק גבורות זה, לא תהיה אחיזת הקליפות בהוד, כנ"ל. וזה ע"י ל"ב אותיות, שיש בח' הווי"ת¹⁵, שבאו מהאל"ף שבמו"ס]

יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

גי' ר"ח, גי' יצחק

15 הכוונה שהכח של הח' הויות בא מהאל"ף (מו"ר הרמ"ע שליט"א).

מיתוק ב'

פּוֹרֵץ הַגְּבוּרֹת הוא פ"ר [מנצפ"ד, ה"ג].

תוליא פּוֹרֵץ הַחֲסִדִים שנתמעטו בתוך הגבורות;

תוליא ע"ב מפ"ר, [פ"ר גי' ור"ב חס"ד, שהוא ענין פ"ר (שעה"כ מ"ה ע"א)]

ישאר ר"ח [גי' של ור"ב] שהוא כמנין יצחק.

ומטעם זה [שהם גי' ר"ח ולא פ"ר], לא נקרא יצחק פ"ר [אלא נקרא יצחק כי נשאר רק ר"ח],

כי כשישארו הגבורות [שהם ר"ח] בלתי פ"ר,

אז יבוא פ"ר כנגדם למתקם.

אבל כשהם ביחד, א"א לבא ע"ב כנגדם להכניעם,

[כי הם בחינת גבורות ממזוגות שהם פ"ר].

ועוד פּוֹרֵץ כולם, הוא מ"ב, ה"פ מ"ב גי' ר"י,

[ר"ח עם ב' אותיות יעלו ר"י. לכן עיקר הגבורות הם ור"ב כגי' ר"ח].

שימת השמן נה"פ (מ' ע"ד)

⚪ : ז ז

, והנקודות

בִּיטְ

בא"ת ב"פ

כשתשים השמן תכווין **שמן**

מנה"י של א"ק

ז ז

הקמצי"ם מורה על היותם נמשכים

נה"י דא"ק

לא"א, או"א, וזו"ן

ונמשך ובא בכל הה' פרלופים

א"א ואו"א וזו"ן

⚪ :

וקורה **במנורה** שנקודתה **שב"א**

זה הניקוד עולה גי' ב"ן

יוד הי ואו הי מס'
יוד הי ואו הי י' אות'

גי' ע"ג

יוד הה וו הה

גי'

⚪ : ז ז

אהיה

גי'

בי"ט

חנ"ה כ"ו

חנ"ה גי' ס"ג, יוד הי ואו הי

להורות שבזה הרגל מאיר בו אימא **אימא עילאה**

שמן זית

חנוכ"ה גי' ט"פ, מס' **טפטפיה**.

שמ"ן גי' ש"צ, במס' קטון **י"ב**, הרי ביחד גי' **ב"ת**

ועס **י"ה**, גי' **זי"ת**

הדלקה

וכשידליק הפתילה, יכוין בסוד **ו** של הו"ו בניקוד **קמ"ץ**,

בסוד **בנימין**, שהיא באה בסוד **נ"ה דא"ק**, שהיא עולה סוד **חנוכה** במעלת כ"ב,

[גי' האות והניקוד **כ"ב**.]

